

Θα ξεφοβηθεί υπερβαίνοντας το κόμμα του;

||| **ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΟΜΕΝΟΣ** ο Αλέξης Τσίπρας σέρνει τις παθογένειες που αντιπροσωπεύει σημαντικό τμήμα του κόμματός του. Αναγκάζεται να κοιτάζει διαρκώς πίσω του για να σταθμίσει αντιδράσεις. Αυτές προέρχονται από κολλημένους σε μια αναχρονιστική ιδεολογική «καθαρότητα». Προέρχονται από παλαιοκομματικούς λαϊκιστές, που «μετεγγράφηκαν» στον ΣΥΡΙΖΑ. Προέρχονται, επίσης, από ιδιόρρυθμους παντός τύπου και περιπτώσεις αμιγώς παθολογικές. Κάποιοι από αυτούς, μάλιστα, αντί του περιθωρίου (όπου ανήκουν), βρέθηκαν σε θέσεις ευθύνης. Όλες αυτές οι «φυλές» υπονομεύουν την εύθραυστη διαπραγμάτευση, που ανέλαβαν οι Τσίπρας, Δραγασάκης, Τσακαλώτος, Χουλιαράκης και Παππάς, καλύπτοντας το κενό του επικίνδυνου φιάσκου της επιλογής Βαρουφάκη.

ΤΕΛΙΚΑ, ΚΥΡΙΩΣ λόγω αρχικών λαθών, η χώρα απομονώθηκε πλήρως, ακόμη και στους G-7. Ανησυχητικό είναι πως ο Τσίπρας, αντί να στείλει ένα καθαρό μήνυμα στο κόμμα του, ότι δεν θα ανεχθεί τον τορπιλισμό μιας συμφωνίας, επιχειρεί να κατευνάσει το προβληματικό τμήμα του κόμματός του. Είναι, επίσης, ανησυχητικό ότι ενώ ο Τσίπρας, ειδικά στον δρόμο προς τις ευρωεκλογές, άρχισε να ωριμάζει με ταχύτατους ρυθμούς και να εξελίσσεται σε έναν σύγχρονο ηγέτη, που ανοίγεται στον μεσαίο χώρο, σημαντικό τμήμα του κόμματός του έμεινε στάσιμο. Το κενό μεταξύ Τσίπρα και κυβέρνησης, καθώς και μεταξύ Τσίπρα και κόμματος, μεγαλώνει. Τόσο διαφορετικές ταχύτητες που οδηγούν σε κραυγαλέο χάσμα, είναι ανησυχητικά φαινόμενα. Ειδικά σε περιόδους όπου κρίνεται η πορεία μιας χώρας. Ούτε είναι υγιές, όταν υπάρχει πρωθυπουργός, που στρατηγικά απευθύνεται στο πλειοψηφικό ρεύμα του μεσαίου χώρου, την ίδια ώρα πολλά κυβερνητικά και κομματικά στελέχη να απευθύνονται στο 3%-4%. Υπεύθυνη διακυβέρνηση δύσκολα συμβιβώνεται με αντιλήψεις περιθωρίου.

Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ των τελευταίων ετών αποδεικνύει πως, συχνά, ηγέτες που ήθελαν να διευρύνουν την απήχηση των κομμάτων τους, φοβούνταν να έρθουν σε ρήξη με κομματικές παθογένειες. Ακόμη κι αν ήταν πανίσχυροι. Έκαναν μερεμέτια. Ή δεν έκαναν τίποτα. Ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Τα άρρωστα κόμματα τούς οδηγούσαν, σφιχταγκαλιάζοντάς τους, στον βυθό. Στην περίπτωση του Τσίπρα, κομματικοί και κυβερνητικοί κάνουν ζημιά στον ίδιο και στον τόπο. Και τούτο παρά το ότι του οφείλουν τα πάντα. Αυτός εκτόξευσε ένα περιθωριακό κόμμα. Αυτός, στις εκλογές, κέρδισε τον μεσαίο χώρο παρά τις κομματικές παραφωνίες. Ήταν βεβαίως τυχερός που ο βασικός ανταγωνιστής του έσπρωξε υπερδεξιά το κόμμα του. Εξάλλου, ο Σαμαράς επέβαλε ως ηγετική ομάδα της ΝΔ στελέχη από το δικό του πρώην περιθωριακό κόμμα, την ΠΟΛ.ΑΝ.

Ο ΤΣΙΠΡΑΣ, απεγκλωβιζόμενος από το πνιγηρό κλίμα που εκπέμπουν στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, είναι σε θέση να δει καθαρά τη μεγάλη εικόνα. Ποια είναι αυτή; Συντριπτικά ποσοστά των πολιτών θέλουν, πάση θυσία, την παραμονή στο ευρώ. Η ανησυχία τους είναι πλέον στο «κόκκινο». Δέχονται μια επώδυνη συμφωνία. Ούτως ή άλλως, οι περισσότεροι δεν πίστεψαν στα προεκλογικά πυροτεχνήματα της ΔΕΘ. Επικροτούν τον Τσίπρα, διότι διαπραγματεύτηκε σκληρά. Έκανε ό,τι μπορούσε. Είναι ό,τι πιο φρέσκο σε ένα κατάκοπο πολιτικό τοπίο. Έχει αναδείξει «πρωθυπουργική παρουσία». Οι πολίτες είναι έτοιμοι να δεχθούν ακόμη και τις άδικες προτάσεις των δανειστών, όπως δείχνει πρόσφατη δημοσκόπηση. Αρκεί η χώρα να μείνει στην Ευρωζώνη.

ΑΡΑ, Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ με εταίρους και δανειστές αποτελεί μονόδρομο για τον Τσίπρα. Αρκεί να μην επικρατήσει ο απόλυτος παραλογισμός. Έχοντας την κοινή γνώμη στο πλευρό του, ο πρωθυπουργός οφείλει να ξεφοβηθεί τις όποιες αντιδράσεις από το παθογενές τμήμα του κόμματός του. Αυτές τον κρατούν πίσω. Η πολιτική του κυριαρχία περνάει μέσα από αυτόν τον μονόδρομο και την υπέρβαση των κομματικών παθογενειών. Τούτη είναι άλλωστε και η μόνη προοπτική σωτηρίας της χώρας.

ΓΡΑΦΕΙ...

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΟΥΛΗΣ
www.johnloulis.gr

